



Turnul credinței

Dashanel dorea ca a ei credință în Hristos să fie mare și puternică.

Gretchen Picklesimer Kinney
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în Jamaica.

Dashanel l-a ajutat pe fratele ei mai mare să scoată pâinea cu nucă din cuptor. Mirosea așa de bine!

Apoi, a auzit o bătaie în ușă. „Misionarii sunt aici!”, a strigat sora ei.

Dashanel a fugit la ușă. Îi plăcea mult când veneau misionarii. Întotdeauna avea un sentiment plăcut când îi vizitau. Uneori, aduceau jocuri pe care să le joace ea și fratele și sora ei.

„Tyrell a făcut din nou pâine cu nucă!”, a spus Dashanel. Fratelui ei îi plăcea să facă

mâncare pentru misionari.

„Abia aștept să gust”, a spus vârstnicul Colas. El și vârstnicul Yusaki au intrat și s-au așezat pe podea. Dashanel, fratele și sora ei și mama ei stăteau în fața lor.

„Ce vom face la lecția de astăzi?”, a întrebat Dashanel.

Vârstnicul Yusaki a scos un teanc de pahare. „Vom construi un turn al credinței. Fiecare dintre aceste pahare reprezintă ceva ce putem face pentru a ne clădi credința în Isus Hristos.”

Vârstnicul Yusaki a început să pună paharele unele peste altele formând un turn. Dashanel a văzut că paharele aveau scrise pe ele cuvinte precum „rugăciune”, „studiul scripturilor” și „Biserica”.

„Toate acestea sunt lucruri pe care ne-ai cerut să le facem ca familie”, a spus ea.

„Așa este”, a spus vârstnicul Colas. „Când faceți aceste lucruri, vă clădiți credința în Isus Hristos.”

Dashanel și fratele și sora ei și-au construit, pe rând, propriile turnuri din pahare în timp ce ascultau lecția.

După ce misionarii au plecat, Dashanel s-a gândit la ce i-au învățat. Dorea ca a ei credință în Hristos să fie mare și puternică, la fel ca turnul pe care l-a construit.

Pe măsură ce lunile au trecut, Dashanel a învățat din ce în ce mai multe despre Evanghelia de la misionari. A început să meargă la biserică cu familia ei. Și-a imaginat turnul credinței ei crescând din ce în ce mai înalt.

Într-o zi, după ce misionarii au plecat, Dashanel a vorbit cu mama ei. „Pot să fiu botezată?”, a întrebat ea.

„Ești sigură că ești pregătită?”, a întrebat mama. „Da”, a spus Dashanel. „Vreau să-L urmez pe Isus.” „Bine”, a spus mama. „Dacă dorești, poți să fii botezată.”

Fratele și sora lui Dashanel au ales, de asemenea, să fie botezați. Mama a spus că încă nu se simțea



pregătită să fie botezată.

În ziua botezului lor, Dashanel și fratele și sora ei erau îmbrăcați în haine albe. Fiecare dintre ei a așteptat cu răbdare să fie botezat.

Când a venit rândul lui Dashanel, vârstnicul Yusaki a ajutat-o să intre în apă. Apoi, a spus cuvintele rugăciunii pentru botez și a scufundat-o în apă. Când Dashanel a revenit la suprafață, nu putea să se oprească din a zâmbi! Se simțea fericită și curată. Nu dorea să uite niciodată acest sentiment.

Dashanel a continuat să facă lucruri pentru a-și clădi credința în Isus Hristos. Ea a citit din scripturi împreună cu familia ei. S-a rugat Tatălui Cereșc. A făcut lucruri bune pentru alții. Și și-a adus aminte cum s-a simțit când a fost botezată. Dorea ca și mama să aibă acel sentiment.

„Mamă, de ce nu te botezi?”, a întrebat Dashanel într-o zi.

Mama a fost tăcută un minut. „Ești un exemplu bun pentru mine. Acum trebuie să fiu și eu un exemplu pentru tine”, a spus ea. „Doresc să fiu și eu botezată.”

În ziua botezului mamei, Dashanel a fost foarte fericită. Când mama a ieșit din apă, toată lumea zâmbea. Acum, toți membrii familiei lui Dashanel puteau să-și construiască turnurile credinței împreună. ●